

Alte Drucke

**DE NOTHIS || SPVRIISQVE FILIIS.|| LIBER SINGVLARIS ||
Gabrielis Palaeoti, S. Romanae Ecclesiae || Cardinalis, ac
Bononiensis || Iurisconsulti.|| IN ...**

Paleotti, Gabriele

Frankfurt/Main, 1574/(1573)

VD16 ZV 26219

CAP. XXXVIII.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-149688

- 8 In successione naturalium, an seruetur
 Jus Canon. aut civile.
 9 Naturales ex serui consortio, quomo-
 do succedant hodie.
 10 Cur fauorabiliores alijs videantur.

CAP. XXXVIII.

Ropositum paulò ante id nobis fuerat, vt ageremus de naturalium filiorum successione, quod negotium cum iam aggredi vellemus, multa se nobis in ipso vestibulo obtulere, quæ aditum quasi præstruxere, proptereaq³ maiore apparatu necessarium fuit, & prius à recto itinere paulò diuertere. Nunc verò semitâ repetimus, & quod suprà admonuimus, hoc quoq³ loco asseueramus, nihil quod meminerim, Iure veteri, de naturalium successione in paternis bonis cautum fuisse, eò quia, quo ad hanc partem, extraneorum numero à legibus censebantur, ^a Quo fiebat, vt si pater non alios legitimos habuisset liberos, liceret ei, vtique in vniuersum illos ^b hæredes sibi relinquere, ^c quod si & legitimos suscepisset, tunc & naturalibus aliquid quidem relinqui potuisse, vulgò aiunt, ^c cæterum essetne in eo certus modus,

a facit l. naturalis, de cõ. tur.

b l. omnes. f. Lucius, quæ in fr. cred. l. f. de iur. delib. c Doct. l. Lucius, de vulg.

Q

dus,

dus, aut lex præfnita, quantum ij capere
 possent, in hoc multi dubitauerunt. Ego
 ita existimo, cū nihil de ijs veteres le-
 ges sanxissent, potuisse eos extraneorum
 exēplo, reseruata iustis filiis legitima por-
 tione, in reliquū deinde rectē à patre insti-
 tui. *a* Quod. n. p. prohibitum expressē nō re-
 perimus, cur nō permissum potius censea-
 mus? præsertim verò in naturalibus fi-
 liis, quos lex vetus, & si non vocauit, non
 improbauit tamen. *b* Quoniam verò huic
 sententiæ contrarium quoddam respon-
 sum adduci solet, quod in ore est omniū,
 & Doctores valde fatigauit, ex quo colli-
 gunt, certos olim ac lege constitutos fuisse
 successionis horum naturalium mo-
 dos. Ego ad hoc, & si qua huiusmodi re-
 periuntur, respondeo, Vbi lex, de eo qui

d vt in l. ex fa-
 cto. §. fin. de
 vulg. l. cogi.
 §. hi qui ad
 Trebell. l. si is
 q. de hær. inst.
c l. 3. de his
 quæ pro non
 scr. l. pen. de
 cap. diminu.
 f. l. 1. C. de se.
 nup. Aut. præ-
 terea. C. vnd.
 vir. & vxor. l. 1.
 & si. de bo. dā.
 l. 3. de interd.
 & relig.

2
 solidum capere non potest, loquitur, *d*
 id non in naturali filio intelligendum di-
 co, prout Doctores aiunt, nam nec lex
 hoc inquit, nec de eo accipi potest. Verū
 damnato in metallum, deportato, aut pe-
 regrino talia verba conueniunt, quibus
 præter alimenta nihil licuit relinqui, *e*
 aut saltem alijs exemplis ea declaranda
 puto, quæ passim in Iure occurrunt, f
 cū specialiter de naturalibus nihil ex-
 primant. Sed hæc olim. Constantinus
 autem, qui in naturales summa, vt di-
 ximus,

imus, *a* vsus est acerbitate, cū primis *a* cap. 36.

deinde sanxisset, ne cui naturales non so-
lū ab intestato legitimi non essent hære-
des, verū nec ex testamento quicquam
posset capere, propterea intra id tem-
pus nunquam alicui hi naturales vllate-

3 nus successisse leguntur. Secuta sunt Va-
lenti & Valentiniani tempora, qui mi-
tiū cum naturalibus agere cōperunt, pa-
triq; permiserunt, vt si non alios legiti-
mos suscepisset filios, & vtroque esset pa-
rente orbatus, tres vncias naturalibus,
cum eorum matre communicandas ei li-
ceret relinquere, alioquin vnciam tātū,
vel soli concubinæ semiunciam. *b* Et cō-

stitutionem hanc Arcadius & Honorius,
c inde Theodos. & Valentinian. confir-
mauere. *d* Iustinianus autem horum o-

mniū multō humanior, primū qui-
dem sex vncias, legitimis nullis libe-
ris extantibus, eos consequi posse per-
misit, *e* pōst etiam, rem omnem à veteri
illa seueritate ad summam mansuetudi-
nem traduxit. Sanxit enim, vbi quis sine
legitima prole decederet, eum naturali-
bus filijs, omnia bona sua, vel viuentem
largiri, vel in testamēto posse relinquere,
excepta ea portione, quæ superstitibus pa-
rētib; debetur. Vbi verō cum naturali-
bus & alij iusti filij adessent, tunc natu-

b §. discret.
Aut. qui. mo.
su. & l. i. de na.
li. in C. Theo-
dos.

c l. 2. C. de
nat. lib.

d l. 2. in C.
Thaod. de na.
lib.

e l. huma. C.
cod.

a §. nos igitur. Aut. qui. mod. sui.

b l. communium. §. fi. C. de nat. lib.

c Auth. licet. C. eod.

d §. pen. cum Gl. Auth. qui. mod. nat. sui. e arg. l. si cū dotem. §. si pater. sol. mat. l. huiusmodi. §. cū pater. de leg. i. f arg. no. per Dec. Aut. preterea. C. vn. vir. & vx. nu. xi. Alex. d. §. si pater nu. 4. g Barto. l. libertis. 2. §. i. de ali. & cib. leg.

rales ad vnciam tantum vocari concessit, ceterum quod ultra id esset, legitimis deferri. *a* Vnū tantum excepit casum, quo nec vncia naturalibus legari posset, ubi scilicet legitimus filius minus quam vnciam à patre adeptus esset, noluit enim legitimus vlla in re naturalibus inferiores haberi. *b* Quod si pater nec vnciam eis reliquisset, nec vllam de ijs mentionem in testamento fecisset, iussit nihilominus eos ab hæredibus ali, *c* quæ & hodie in vñ sunt. Sed oritur dubitatio. Pater in testamento hæredes sibi legitimis filios suos instituit, naturali vnciam tantum legat: naturalis præter vnciam, & alimentum sibi ab hæredibus decerni postulat. An hæc iure debentur? Et sanè non puto, nam cū pater naturales filios omnino alere teneretur, *d* nunc quam eis vnciam in testamento reliquit, videtur compensandi potius animo legasse, *e* ex quo alimenta illa necessario legis vinculo ijs debebantur, *f* tum etiam quia non aliter hoc alendi onus patri, & consequenter eius hæredibus incumbit, nisi quatenus aliunde se nequeunt filij sustinere, *g* Cū ergo vnciam sint habituri, omnium bonorum, quæ est necessitas, vt illis adhuc alimenta constituentur. Et sanè iure civili hæc alimenta petere non possunt,

sunt, cum immò lex id prohibeat, *a* minus quoque Iure Canon. hæc exposcent, cum iam victui necessaria sint consecuti. Reliquum est igitur, vt sola ea vncia contenti esse debeant. Sed hæc testamento facto ita se habent. Cum verò intestatus pater moritur, nullis alijs relictis liberis, tunc ad duas hæreditatis vncias & alimenta etiam, naturales hodie, vocari so-
 5 lent. *b* Ast vbi alij iusti filij patri extarent, aut adoptiui etiam, *c* aut sola legitima coniunx, his casibus, naturales nihil ex paternis bonis præter alimenta consequuntur. *d* Vsq; adeò, vt etsi iusti filij eam hæreditatem repudiarent, adhuc superstes vxor, naturales filios repellat, quod ita in vxoriæ dignitatis honorem fuit institutum. *e* Nepotes autem ex naturali filio nati, nunquam ab intestato, seu extantibus, seu minus, alijs legitimis
 6 liberis, ad vllam portionem admittuntur, *f* exceptis alimentis, quæ his perinde ac naturalibus filiis debentur. *g* Atq; hæc de naturalium successione in paternis bonis sunt intelligenda: quod enim ad matrem spectat, aliud est, cum ei in vniuersum ab intestato succedant, *h* & in officiosum etiam illius testamentum dicere possint, *i* atque à legitimis nihil prorsus differant, ita vt ijs quoque extantibus, ad-

Q 3 huc

a §. ne igitur. Aut. qui. mo. nat. sui.

b §. si quis autem. cum Gl. ver. vncias. & Bar. §. considerem? Aut. de trien. & semil. *c* Ang. §. fin. Aut. qui. mo. nat. sui. *d* Aut. licet. C. de nat. lib.

e Imo. Rip. l. Lucius. nu. 6. de vulg. & pu.

f l. fin. in fi. C. de nat. lib. An gel. d. §. fi. nu. 16. *g* diximus c. 47.

h §. pen. Inst. de suc. cog.

i l. si susp. sta. §. 1. de inoff. test.

a l. pen. in fi. huc tamē naturales cum alijs æquē in hē-
 C. ad Orfi. vbi reditate materna cōcurrant, a quod cūm
 Bald. Cor. & Iure ciuili apertissimē sit constitutum, b
 Cagno. nu. 34 sunt tamen qui hoc minū rectē aut iustē
 42. fancitum, temerē audeant clamare. c
 b d. l. pe. in fi. Pater autem ipse necesse non habet, vl.
 c Garz. tract. de vl. fin. iur. lam de illis in testamento mentionem fa-
 Cano. nu. 125. cere, d cūm nec his legitima debeatur,
 d l. fin. C. de 7 nec præteriti tale rumpant testamentum,
 nat. lib. e verūm quod ab eo proficiscitur, id to-
 e Gl. l. i. vers. tum meræ eius beneficentiæ acceptum fe-
 naturales, & rendum est. Quæ sanē omnia, & hodie Iu-
 Bar. de con- re Pont. firma esse sciendum est, quamuis
 tratab. Tiraq. id, tales concubinarum cōsuetudines val-
 l. si vnquam. de reu. do. dē damnare videatur, f verūm cūm suc-
 C. de reu. do. cessionum materia propria sit legum ci-
 ver. suscepe- rit. nu. 47. 8 uilium, g non dubitamus ius quoque
 f c. nemo. 32. Pontificium ad eas redigere, & secundum
 q. 4. h Abb. c. ran- ciuiles constitutiones interpretari, b vn-
 g c. fi. i. dist. de naturales vtroque Iure ad parentum
 h Abb. c. ran- ta, qui fil. leg. bona iuxta prædictas distinctiones voca-
 nu. 12. Rip. l. si buntur. Obseruandum tamen id est, non
 vnquam. C. in omnibus passim naturalibus hæc ita se
 de reuo. don. habere, sed in ijs tantūm, qui ex libero &
 num. 78. libera concubina geniti sunt. At qui ex
 9 seruorum consortijs prodire, siue ex pa-
 tre libero, & matre ancilla, siue ex vtro-
 que seruo, aut matre libera, patre verō ser-
 uo, licet hi quoq; naturales appellentur, i
 si tamen simul cum parētibus libertatem
 fuerint

i suprà c. 13,
 14.

fuerint consecuti, hodie Iustiniani constitutione, tam soli, quàm si cum alijs legitimis concurrant, ad parentum successiones, agnationes, tutelasq; vocantur, ac in omnibus legitimorum lura adipiscuntur.

^a His etenim lex ideò magis quàm cære ris naturalibus fauere voluit, ideò quòd probabile est, hos verum matrimonium si licuisset, fuisse contracturos, ast illos voluntas sola à iustis nuptijs celebrandis cohibuit. Meritò lex necessitatem, vt maiori dignam humanitate, mitius etiam prosecuta est. *b*

^a Instit. de seru. cog. in princ.

^b arg. l. i. §. merito depo.

DE PARENTVM ET TRANS-
uerfalium successione in bonis
naturalibus.

- 1 *Mutua successio inter parentes & filios naturales.*
- 2 *Pater qui legitimos filios habet, an possit naturalibus succedere.*
- 3 *Vicissitudo in success. quomodo consideranda.*
- 4 *Naturales nullos habet agnatos, sed cognatos.*
- 5 *Naturales inter se quando succedant.*
- 6 *De naturali vni inque coniuncto, & uterino tantum.*

- 7 *In fendi successione, utring, coniunctus non semper alijs praefertur.*
 8 *Naturalis succedit fratri uterino aequè cum matre.*
 9 *Differentia agnationis & cognationis, an sit, quo ad naturales filios, sublata.*

CAP. XXXIX.

ED quæ modò diximus, naturalium tantum respiciunt successione in paterina hereditate. Agendum nunc est, quemadmodum contra parètes, atq; ex trās-

a l. i. de h's
qui sui sunt.

1 uerso latere iuncti, ad illorum bona uocentur. Et quoniam scimus, contraria omnia eadem ratione dijudicari, a sicuti tradidimus naturales in duabus tantum vncijs patri intestato heredes esse, ita & parentes ad filiorum suorum bona pro eadem portione admitti debent, b eodemque argumento & mater, patre non extante totam hereditatem filij consequetur, extante patre, illa decem vncias, pater duas legitimo iure capiet. c Hincq; existimantur multi, d patrem qui legitimos filios susceperit, nullum amplius ius in naturalium filiorum bonis ab intestato habere, 2 propte-

b §. de nepoti
bus. Auth. qb.
mo. sui. Dec.
cōf. 311. i prin.
c Inst ad Ter
tyl. §. si. & Au
then. licet. C.
de nat. lib.
d Mathes. de
suc. ab intest.
mēb. 2. ar. n. 9.
Vbald. 2. parr.
nu. 23. Ang. §.
preferuntur.
Inst. ad Ter
tyl. num. 17.